

فروشنده‌ای که خجالت می‌کشد لباس خارجی بفروشد! + عکس

هر کسی حتی از دور هم به لباس‌هایی که در مغازه‌اش آویزان کرده، نگاه کند، در همان نگاه اول می‌فهمد که پارچه ایرانی دارد و تولیدکنندگان داخلی آنها را دوخته‌اند.

اسم رنگ رورفته مغازه‌اش هم که روی شیشه نوشته شده نشان می‌دهد این مغازه سال‌هاست در محله خزانه راه افتاده و قدیمی است. ما هم با همین نشانه‌ها وارد مغازه یوسف وزیری می‌شویم.

همشهری محله در ادامه می‌نویسد: این کاسب 54 ساله از 34 سال پیش تاکنون فقط لباس‌های ایرانی می‌فروشد و هنوز هم قصد ندارد حتی برای درآمد بیشتر سراغ لباس خارجی برود.

خزانه، محل تولید پارچه‌های ایرانی

شغل لباس‌فروشی را از پدر مرحومش به ارث برده است. یوسف وزیری می‌گوید: «پدرم سال‌ها میوه‌فروش و کاغذفروش بود. سال 61 برای اینکه در جایی ثابت باشد و به خاطر سن زیاد مجبور نباشد در محله‌ها بچرخد، این مغازه را خرید و لباس‌فروشی راه انداخت.»

او که در گذشته‌ها غرق شده به یاد روزهایی می‌افتد که پا به پای پدر مرحومش در این مغازه کار می‌کرد: «4 خواهر و 4 برادر بودیم اما من بیش از بقیه به مغازه پدرم می‌آمدم تا کمک‌حالش باشم. بلافاصله بعد از تعطیلی مدرسه و نوشتن درس‌هایم، به مغازه می‌آمدم تا پدرم چندساعتی استراحت کند. تا اول دبیرستان را در مدارس محله نازی‌آباد درس خواندم و بعد از آن برای همیشه در اینجا شروع به فروشنده‌گی لباس کردم. آن موقع مثل حالا همه لباس‌هایی که پدرم می‌فروخت، پارچه ایرانی داشت. چیت‌سازی هم در محله خزانه رونق و برویایی داشت و پارچه‌های خوبی روانه بازار می‌کرد. به همین خاطر تولیدکنندگان هم از چیت‌سازی پارچه می‌خریدند و لباس می‌دوختند. ما هم مقداری از لباس‌ها را از آنها و بقیه را از بازار می‌خریدیم. در حقیقت محله خزانه در تولید پارچه و لباس ایرانی برای خودش زبانزد خاص و عام بود.»

وقتی پدر وزیری در سال 81 فوت کرد، او هم بدون اینکه تغییری در مغازه یا نوع فعالیت آن بدهد، تاکنون رویه پدرش را ادامه داده است و لباس‌های تولید داخل می‌فروشد.

دوام پارچه‌های ایرانی بی‌مثال است

وزیری در پاسخ به این سؤال که آیا کیفیت پارچه و لباس‌های ایرانی بهتر از لباس‌های خارجی است یا خیر، برای ما مثالی می‌زند: «اگر یادتان باشد، قدیمی‌ها مثل حالا لباس زیادی نمی‌خریدند. هر سال لباس بچه‌های بزرگ به بچه‌های کوچک‌تر می‌رسید و آنها می‌پوشیدند. خیلی از قدیمی‌ها نیز لباس برادر یا خواهر بزرگ خود را پوشیده‌اند و از آن به‌عنوان خاطره یاد می‌کنند. این کار خانواده‌ها نشان می‌داد پارچه و لباس ایرانی چنان مقاومت و جنس خوبی داشت که سال‌ها استفاده می‌شد اما امروزه لباس‌های خارجی کم دوام هستند. خیلی زود پاره می‌شوند، رنگ عوض می‌کنند یا از فرم می‌افتند. همین عوامل هم باعث شده لباس‌های خارجی نسبت به لباس‌های ایرانی ارزان باشد چون جنس خوبی ندارند.»

این لباس‌فروش قدیمی محله خزانه در ادامه به کیفیت لباس‌ها و پارچه‌های چینی اشاره و عنوان می‌کند: «پارچه‌های چینی کیفیت ندارند و از موادی تولید می‌شوند که برای بدن ضرر دارد. پارچه ریون چین هم از مواد پلاستیکی ساخته می‌شود اما متأسفانه خیلی از مردم از این موضوع اطلاع ندارند و فقط به زیبایی و ظاهر لباس‌ها نگاه می‌کنند. این درحالی است که پارچه‌های ایرانی بسیار باکیفیت هستند و سال‌ها دوام می‌آورند.»

فروش قسطی لباس

احمدرضا مرادخانی که سال‌هاست از وزیری خرید می‌کند، به یکی از خصلت‌های این فروشنده هم‌محله‌ای اشاره می‌کند که از رسم‌های کاسبان قدیمی محله است.

وی می‌گوید: «او به مشتری‌ها هم لباس قسطی می‌فروشد که کار بسیار خوبی است. به هر حال در این محله افراد کم‌بضاعت زیادی زندگی می‌کنند که ممکن است توان پرداخت یکجای پول لباس را نداشته باشند. وزیری از این مشتری‌ها و هرکسی که قصد خرید قسطی لباس دارد، مقدار کمی پول می‌گیرد و مابقی پولش را به‌صورت قسطی و ماهانه دریافت می‌کند.»

وقتي از اين كاسب هم محله‌اي مي‌خواهيم حساب دفتري خود را به ما نشان دهد، او هم به اين شرط مي‌پذيرد كه عكس دفتريش را با فاصله بگيريم تا مبدا اسم كسي به وضوح در عكس بيفتد. او عنوان مي‌كند اين كار را از پدرش ياد گرفته است و همچنان به صورت قسطلي لباس مي‌فروشد.

2سال است كه همسر وزيري به او در فروش لباس كمك مي‌كند. صغري عزيزي مي‌گويد با حضورش در اينجا، خانم‌ها راحت‌تر مي‌توانند لباس‌هاي موردنياز خود را انتخاب كنند و بخرند. او كه هميشه لباس‌هاي خودش را از مغازه همسرش انتخاب مي‌كند، مي‌گويد: «بيشتر مشتري‌هاي ما ميانسال و مسن هستند. لباس‌هايي مي‌خواهند كه اتفاقاً فقط در اين مغازه پيدا مي‌شود و اگر به مغازه‌هايي مثلاً در بازار دوم بروند، كلافه مي‌شوند چون در آنجا لباس‌هايي مي‌بينند كه مدل جديد و موردپسند جوان‌ها هستند يا پوشش مناسبی ندارند.»

اين حرف‌ها باعث مي‌شود از او و همسرش بپرسيم مدل‌هاي جديد و لباس‌هاي خارجي باعث نشده كارشان از رونق بيفتد كه وزيري عنوان مي‌كند 5سالي است كارش افت کرده و مثل گذشته رونق ندارد.

وقتي از او مي‌پرسيم قصد ندارد لباس خارجي به مغازه‌اش بياورد تا شايد كارش رونق بگيرد، با خنده‌اي بربل به همسرش نگاه مي‌كند و مي‌گويد: «گذشته از اينكه خودمان به فروش لباس‌هاي ايراني عادت كرده‌ايم، از اهالي خجالت مي‌كشيم كه لباس‌هاي خارجي به اينجا بياوريم! به هر حال سال‌هاست در اين محله زندگي مي‌كنيم. مشتري‌هاي قديمي داريم كه اين لباس‌ها را مي‌پسندند. بنا بر اين نمي‌توانم و نمي‌خواهم تغييری در كارم بدهم و با فروش لباس‌هاي خارجي يا مدل‌هاي آنچناني، مشتري‌ها را برنجانم. از طرف ديگر احساس مي‌كنم اگر اين كار را بكنم، روح پدرم از من ناراحت خواهد شد. البته اين را هم بگويم كه متأسفانه جنس نامرغوب ايراني هم در مغازه‌ام دارم كه خريداري ندارد. متأسفانه لباس‌هاي بچگانه هم قيمت زبادي دارد و اهالي توان خريد آنها را ندارند. بنا بر اين مجبور شده‌ام نوع خارجي آن را كه ارزان‌تر است بياورم.»

دلایل رواج لباس‌هاي خارجي

وزيري به عنوان يك فروشنده قديمي براي ما از دلایل رواج لباس‌هاي خارجي در بازار صحبت مي‌كند: «متأسفانه برخي مسئولان در زمان تحریم‌ها به جاي حمايت از توليدكنندگان، سراغ جنس‌هاي ارزان اما بي‌كيفيت چيني رفتند. شايد از نظر آنها اين كار نوعي مقاومت در برابر تحریم‌ها به حساب مي‌آمد اما بايد به جاي چنين كاري توليدات ملي را حمايت مي‌کردند.»

مشكل ديگر اين است كه متأسفانه توليدكنندگان تحت فشار هستند و نمي‌توانند از عهده افزايش حقوق كارگرها، ماليات‌هاي سنگين، عوارض، دارايي، اجاره كارگاه و... بريابند. جا دارد مسئولان با دقت نظر بيشتري از توليدكنندگان ماليات و عوارض بگيرند و ربافتي‌ها به گونه‌اي باشد كه توليدكننده مجبور نباشد قيمت اجناس خود را به قدری بالا ببرد كه مشتري‌ها سراغ جنس‌هاي ارزان خارجي بروند.»

وي ادامه مي‌دهد: «توليدكنندگان خارجي در حال از بين بردن توليدات داخلي ما هستند. متأسفانه جوان‌ها هم كمتر سراغ طراحي و توليدي لباس مي‌روند. اگر مسئولان از طراحان و توليدكنندگان حمايت كنند، شك نكند لباس‌هاي با كيفيت با طرح‌هاي مناسب و زيبا در كشورمان توليد مي‌شود كه حتي مي‌توان به كشورهاي ديگر صادر كرد.»

Source URL: <https://www.otaghkhabar24.com/news/61990>